

17 Minute Languages: Přehled německé gramatiky

Malý lexikon gramatických výrazů

Pro všechny, kteří se začínají učit německy poprvé, jsme zde vytvořili malý užitečný lexikon. Zde najdete přehled důležitých slovíček a pojmů potřebných pro výuku gramatiky.

Malý lexikon gramatických výrazů:

rod : das grammatische Geschlecht

člen : der Artikel

podstatné jméno : das Substantiv

mužský : männlich

ženský : weiblich

střední : sächlich, neutrum

jednotné číslo, singulár : die Einzahl, der Singular

množné číslo, plurál : die Mehrzahl, der Plural

pád : der Fall

přídavné jméno : das Adjektiv

druhý stupeň / komparativ: Komparativ / erste Stufe der Steigerung eines Adjektivs

třetí stupeň / superlativ : Superlativ / zweite Stufe der Steigerung eines Adjektivs

sloveso / verbum : das Verb

pomocné slovesa : das Hilfsverb

ohýbat : flektieren

neurčitý tvar / infinitiv : der Infinitiv / die Grundform eines Verbs

způsob : der Modus

základní tvary : die Stammform eines Verbs (Beispiel: gehen, Stammform: geh-)

přítomný čas / přítomnost : die Gegenwart

minulý čas : die Vergangenheit

příčestí : das Partizip

rozkazovací způsob / imperativ : die Befehlsform / der Imperativ

zájmena : die Pronomen

osobní zájmena : die Personalpronomen

přivlastňovací zájmena : die Possessivpronomen

zvrtné zájmeno : die Reflexivpronomen

tázací zájmena : die Fragepronomen, die Interrogativpronomen

vztažná zájmena : die Relativpronomen

slovosled: die Satzstellung, die Folge von Wörtern im Satz

Co byste měli vědět o členech

Malý lexikon gramatických výrazů-kleines

Grammatik-Lexikon:

rod : das (grammatische) Geschlecht

člen : der Artikel

V německé gramatice existují tři rody.

V důsledku toho se musíte naučit tři různé členy.

Množné číslo určitého členu je ve všech gramatických rodech stejné.

Neurčitý člen nemá tvar množného čísla.

Zde se jako rodilí mluvčí češtiny musíme trochu zamyslet.

Protože v češtině nepoužíváme určitý člen.

 První příklady:

der Mann - (ten) muž

die Frau - (ta) žena

das Kind - (to) dítě

Přehled: určitých členů v němčině				
	mužský	ženský	střední	množné číslo
1.pád	der	die	das	die
2.pád	des	der	des	der
3.pád	dem	der	dem	den
4.pád	den	die	das	die

Přehled: neurčitých členů v němčině			
	mužský	ženský	střední
1.pád	ein	eine	ein
2.pád	eines	einer	eines
3.pád	einem	einer	einem
4.pád	einen	einer	ein

Použití určitého členu:

- známá osoba nebo věc

☞ Příklad:

Die Frau geht mit dem Kind in die Stadt.

Žena jde s dítětem do města.

- něco existuje pouze jednou

☞ Příklad:

Die Donau fließt durch Deutschland.

Dunaj protéká Německem.

- termíny

☞ Příklad:

Heute ist der 20. August.

Dnes je 20. srpna.

- při použití superlativu

☞ Příklad:

Das älteste Mitglied heißt Václav.

Nejstarší člen se jmenuje Václav.

Použití neurčitého členu:

Neurčitý člen se používá, když nevíte, o jaké osobě nebo věci mluvíte.

☞ Příklad:

Eine Frau geht einkaufen.

Žena jde nakupovat.

Ein Fahrrad steht auf der Straße.

Na ulici je kolo.

Kdy se v němčině nepoužívá člen?

Pokud platí jedno z následujících kritérií, před podstatným jménem není žádný člen:

- jména osob, pozdravy a akademické tituly.

☞ Příklad:

Hier arbeiten Frau Huber und Herr Mayer.
Paní Huberová a pan Mayer zde pracují.

- profese (bez bližší specifikace)

☞ Příklad:

Carolina ist Lehrerin.
Carolina je učitelka.

- před názvy zemí a měst, kontinentů a národností.

☞ Příklad:

Ich war noch nie in Asien.
Nikdy jsem nebyl/-a v Asii.
Juan ist Spanier.
Juan je Španěl.

- váhy, míry a množství

☞ Příklad:

Susanne hätte gerne eine Tasse Kaffee.
Susanne by si dala šálek kávy.

- abstrakty

☞ Příklad:

Ich habe Hunger und Durst.
Mám hlad a žízeň.

- látky a materiály

☞ Příklad:

Die Möbel sind aus Holz und Kunststoff.
Nábytek je vyroben ze dřeva a plastu.

- časové údaje bez předložek

☞ Příklad:

Lisa hat nächste Woche einen wichtigen Termin.
Lisa má příští týden důležitou schůzku.

Co byste měli vědět o podstatných jménech

📖 Malý lexikon gramatických výrazů:

rod : das (grammatische) Geschlecht
 podstatné jméno : das Substantiv
 mužský : männlich
 ženský : weiblich
 střední : sächlich, neutrum
 jednotné číslo, singular : die Einzahl, der Singular
 množné číslo, plurál : die Mehrzahl, der Plural
 pád : der Fall

V německé gramatice se určuje u podstatných jmen rod: existují podstatná jména **mužského**, **ženského** a **středního** rodu.

💡 **Důležité:** naučte se od začátku gramaticky správně rod každého nového podstatného jména!

Gramatická pravidla pro určení rodu:		
podstatná jména mužského rodu	podstatná jména ženského rodu	podstatná jména středního rodu
rod		
koncovka: -er -en -m -ig -ling	koncovka: -e -ei -keit -heit -schaft -ung	koncovka: -ment -nis -tum -um
cizí slova na: -or -ismus -ist	cizí slova na: -ät -ik -ion -ie -ur -enz	zdobnělina (koncovka na: -chen, -lein)

👉 Malé cvičení na pravidla z tabulky:

Podívejte se, prosím, ke kterému pravidlu z výše uvedených se toto slovo hodí!

die Freundschaft (přátelství)
 der Pessimismus (pessimismus)

das Bistum (biskupství)
die Gelegenheit (příležitost)
der Raucher (kuřák)
der Hund (pes)
die Kuh (kráva)
der Terror (teror)
das Mädchen (dívka)

Jak se tvoří množné číslo německých podstatných jmen?

1. koncovka množného čísla -e:

- podstatná jména **mužského** rodu, jednoslabičná:

☞ Příklad:

Tisch → Tische (stůl → stoly)

- podstatná jména **mužského** rodu na -ling:

☞ Příklad:

Feigling → Feiglinge (zbabělec → zbabělci)

- jednoslabičná podstatná jména **ženského** rodu:

☞ Příklad:

Sucht → Süchte (závislost → závislosti)

2. množné číslo zakončené na -n nebo -en:

- podstatná jména **ženského** rodu na samohlásku:

☞ Příklad:

Idee → Ideen (nápad → nápady)

- podstatná jména **ženského** rodu na souhlásku:

☞ Příklad:

Tür → Tü**er**n (dveře → dveře)

- podstatná jména mužského rodu s významem živé bytosti:

☞ Příklad:

Löwe → Lö**w**en (lev → lvi)

3. tvoření množného čísla na -er:

Středního rodu, jednoslabičná podstatná jména (poznámka: samohláska se mění v přehlásku).

☞ Příklad:

Haus → Häu**er** (dům → domy)

4. tvoření množného čísla na -s:

podstatná jména na "a", "i", "o" nebo "u"

☞ Příklad:

Auto → Autos (auto → auta)

Podstatná jména bez koncovky množného čísla:

U některých podstatných jmen koncovku množného čísla nepotřebujete.

Patří sem podstatná jména zakončená na -chen a -lein (zdrobnělina).

☰ Příklad:

das Kätzchen → die Kätzchen (kočička → kočičky)

U skupiny podstatných jmen (zakončených na -er, -el nebo -en) není nutná ani koncovka množného čísla.

🚨 Pozor:

Zde však dochází ke změně kořenné samohlásky.

Z písmen "a", "o" nebo "u" se stává přehláska "ä", "ö" nebo "ü".

☰ Příklad:

Vater → die Väter (otec → otcové)

Čtyři pády:

V německém jazyce existují čtyři pády.

Každý z nich plní v rámci věty určitý úkol.

Následující otázky mohou být použity ke zjištění pádu:

1. pád : wer, was? kdo, co?

2. pád : wessen? bez koho, čeho?

3. pád : wem? ke komu, čemu?

4. pád : wen? vidím hoho, co?

Pád podstatného jména poznáte podle jeho koncovky.

K tomu potřebujete různé **druhy sklonování**.

Druhy skloňování:

1. druh skloňování (většina podstatných jmen rodu **mužského** a **středního**).

pád	jednotné číslo	množné číslo
Nominativ/ 1.pád	der Tisch	die Tische
Genitiv/ 2.pád	des Tisches	der Tische
Dativ/ 3.pád	dem Tisch	den Tischen
Akkusativ/ 4.pád	den Tisch	die Tische

Výjimky: podstatné jméno "das Herz" se skloňuje podle 2. 4. druh skloňování (podstatná jména mužského rodu na -ant, -ent, -ist, -at, -or, -ot, -graf):

2. druh skloňování (podstatná jména mužského rodu na -e)

pád	jednotné číslo	množné číslo
Nominativ/ 1.pád	der Gedanke	die Gedanken
Genitiv/ 2.pád	des Gedankens	der Gedanken
Dativ/ 3.pád	dem Gedanken	den Gedanken
Akkusativ/ 4.pád	den Gedanken	die Gedanken

pád	jednotné číslo	množné číslo
Nominativ/ 1.pád	der Student	die Studenten
Genitiv/ 2.pád	des Studenten	der Studenten
Dativ/ 3.pád	dem Studenten	den Studenten
Akkusativ/ 4.pád	den Studenten	die Studenten

3. druh skloňování (podstatná jména **ženského** rodu):

Tento druh skloňování je bez koncovek.

To znamená, že podstatné jméno nemění svou koncovku.

Výjimka: ve 3.pádu množného čísla se přidává "-n".

pád	jednotné číslo	množné číslo
Nominativ/ 1.pád	die Not	die Nöte
Genitiv/ 2.pád	der Not	der Nöte
Dativ/ 3.pád	der Not	den Nöten
Akkusativ/ 4.pád	die Not	die Nöte

Co byste měli vědět o přídavných jménech:

Malý lexikon gramatických výrazů:

přídavné jméno : das Adjektiv

druhý stupeň / komparativ: Komparativ / erste Stufe der Steigerung eines Adjektivs

třetí stupeň / superlativ : Superlativ / zweite Stufe der Steigerung eines Adjektivs

Skloňování přídavných jmen:

Stejně jako podstatná jména se i přídavná jména v německé gramatice skloňují.

Mění koncovku slova podle pádu, čísla (jednotného nebo množného) a rodu.

 Upozornění: u přídavných jmen se rozlišuje ještě jeden rozdíl.

Musíte dávat pozor na to, zda přídavné jméno následuje po určitém, neurčitém nebo žádném členu.

Skloňování přídavných jmen po určitém členu:

pád	mužský rod	ženský rod	střední rod	množné číslo
1.pád	-e der große Baum	-e die große Eiche	-e das große Tier	-en die großen Tiere
2.pád	-en des großen Baums	-en der großen Eiche	-en des großen Tiers	-en der großen Tiere
3.pád	-en dem großen Baum	-en der großen Eiche	-en dem großen Tier	-en den großen Tieren
4.pád	-en den großen Baum	-e die große Eiche	-e das große Tier	-en der großen Tiere

Skloňování přídavných jmen po neurčitém členu:

pád	mužský rod	ženský rod	střední rod	množné číslo
1.pád	-er ein großer Baum	-e eine große Eiche	-es ein großes Tier	-en keine großen Tiere
2.pád	-en eines großen Baums	-en einer großen Eiche	-en eines großen Tiers	-en keiner großen Tiere

3.pád	-en einem großen Baum	-en einer großen Eiche	-en einem großen Tier	-en keinen großen Tieren
4.pád	-en einen großen Baum	-e eine große Eiche	-es ein großes Tier	-en keine großen Tiere

Skloňování přídavných jmen bez členu:

pád	mužský rod	ženský rod	střední rod	množné číslo
1.pád	-er großer Baum	-e große Eiche	-es großes Tier	-e große Tiere
2.pád	-en großen Baums	-er großer Eiche	-em großem Tiers	-er großer Tiere
3.pád	-em großen Baum	-er großer Eiche	-en großen Tier	-en großen Tieren
4.pád	-en großen Baum	-e große Eiche	-es großes Tier	-e große Tiere

Stupňování německých přídavných jmen:

V němčině existují dvě formy stupňování: komparativ a superlativ.

Tvoření tvaru komparativu:

k základnímu tvaru přidáváme koncovku -er:

☞ Příklad:

schnell → schneller (rychle → rychleji)

Tvoření tvaru superlativu:

Existují dvě možnosti:

1. superlativ se uvozuje slovem "am", pak se k základnímu tvaru přídavného jména přidává koncovka -sten:

☞ Příklad:

schnell → am schnellsten (rychle → nejrychleji)

2. superlativ lze tvořit také s určitým členem, v takovém případě má základní tvar koncovku -ste:

☞ Příklad:

schnell → der schnellste (rychle → nejrychlejší)

Komparativ a superlativ se stupňují stejně jako přídavná jména v základním tvaru.

Co byste měli vědět o německých slovesech:

Malý lexikon gramatických výrazů:

sloveso / verbum : das Verb

pomocné slovesa : das Hilfsverb

ohýbat : flektieren

neurčitý tvar / infinitiv : der Infinitiv / die Grundform eines Verbs

způsob : der Modus

základní tvary : die Stammform eines Verbs (Beispiel: gehen, Stammform: geh-)

přítomný čas / přítomnost : die Gegenwart

minulý čas : die Vergangenheit

préteritum / minulý čas jednoduchý : das Präteritum / die einfache Vergangenheit

perfektum / dokonavý čas : das Perfekt

příčestí : das Partizip

rozkazovací způsob / imperativ : die Befehlsform / der Imperativ

V němčině existuje šest různých časů.

Slovesa jsou zařazena do různých kategorií:

- slabá slovesa: tato slovesa se tvoří pravidelně
- silná slovesa: tato slovesa mají pravidelné koncovky, ale jejich kořen se mění.

- nepravidelná slovesa: zde je tvar tvořen odlišně. V naší gramatice najdete přehled nejdůležitějších nepravidelných sloves a jejich tvarů.

Důležitá slovesa "sein" a "haben"

Pomocná slovesa "sein", "haben" a "werden" se tvoří nepravidelně.

Měli byste si je rychle osvojit, protože tato slovesa potřebujete pro tvorbu různých časů:

Německá pomocná slovesa v přítomném čase			
osoba	sein	haben	werden
1.osoba č.j.	bin	habe	werde
2.osoba č.j.	bist	hast	wirst
3.osoba č.j.	ist	hat	wird
1.osoba č.mn.	sind	haben	werden
2.osoba č.mn.	seid	habt	werdet
3.osoba č.mn.	sind	haben	werden

Přítomný čas (Präsens):

Přítomným časem vyjadřujete, že se něco děje právě teď, v tomto okamžiku.

Přítomný čas silných a slabých sloves			
osoba	koncovka	slabá slovesa	silná slovesa
1.osoba č.j.	-e	ich spiele	ich spreche
2.osoba č.j.	-st	du spielst	du sprichst
3.osoba č.j.	-t	er/sie/es spielt	er/sie/es spricht
1.osoba č.mn.	-en	wir spielen	wir sprechen
2.osoba č.mn.	-t	ihr spielt	ihr sprecht
3.osoba č.mn.	-en	sie spielen	sie sprechen

Préteritum/minulý čas (1. tvar minulého času):

Minulý čas můžete použít k popisu dokončené činnosti v minulosti.

Minulý čas se používá hlavně ve spisovném jazyce.

Préteritum/ minulý čas silných a slabých sloves			
osoba	koncovka	slabá slovesa	silná slovesa
1.osoba č.j.	-te	ich spielte	ich sprach*
2.osoba č.j.	-test	du spieltest	du sprachst
3.osoba č.j.	-te	er/sie/es spielte	er/sie/es sprach*
1.osoba č.mn.	-ten	wir spielten	wir sprachen
2.osoba č.mn.	-tet	ihr spieltet	ihr spracht
3.osoba č.mn.	-ten	sie spielten	sie sprachen

*V těchto tvarech se koncovka vynechává

Příčestí a příčestí minulé:

V němčině existuje mnoho složených časů.

Pro jejich správné tvoření potřebujete příčestí.

Příčestí:

Příčestí se vztahuje k přítomnému času a mění sloveso v přídavné jméno. Tvoří se tak, že koncovku slovesa v infinitivu "-en" nahradíte koncovkou "-end".

☞ Příklad:

spielen → spielend (hrát → hrající)

Příčestí minulé:

Příčestí minulé vytvoříte tak, že před infinitiv vložíte "ge-" a na konec přidáte "-t".

☞ Příklad:

spielen → gespielt (hrát → hráli)

Perfektum/dokonavý čas (tvar minulého času):

Dokonavý čas se používá vždy, když se záležitost dokončená v minulosti vztahuje k přítomnosti.

Tento čas se v mluveném jazyce používá velmi často.

Dokonavý čas se tvoří pomocí pomocných sloves "sein" nebo "haben" v přítomném čase a minulého příčestí slovesa, které něco říká.

Perfektum/dokonavý čas: „sein“ nebo „haben“ (přítomný čas) + příčestí II				
osoba	pomocné sloveso	příčestí II	pomocné sloveso	příčestí II
ich	habe	gespielt	bin	gegangen
du	hast	gespielt	bist	gegangen
er/sie/es	hat	gespielt	ist	gegangen
wir	haben	gespielt	sind	gegangen
ihr	habt	gespielt	seid	gegangen
sie	haben	gespielt	sind	gegangen

Kdy používáte pomocné sloveso "sein" a kdy „haben“?

U většiny sloves potřebujete pomocné sloveso "haben". Sloveso "sein" potřebujete zejména u sloves změny místa

nebo změny stavu.

Minulý čas průběhový (antecedent):

Chcete popsat dokončenou věc v minulosti, která se stala před jinou událostí v minulosti?

Pak potřebujete minulý čas průběhový.

Tvoří se pomocí tvaru pomocného slovesa "haben" nebo "sein" v minulém čase a příčestí minulého daného slovesa.

Minulý čas průběhový: "sein" nebo "haben" (minulý čas) + příčestí minulé				
osoba	pomocné sloveso	příčestí minulé	pomocné sloveso	příčestí minulé
ich	hatte	gespielt	war	gegangen
du	hattest	gespielt	warst	gegangen
er/sie/es	hatte	gespielt	war	gegangen
wir	hatten	gespielt	waren	gegangen
ihr	hattet	gespielt	ward	gegangen
sie	hatten	gespielt	waren	gegangen

První budoucí čas (budoucnost):

Pokud chcete mluvit o něčem, co se odehraje v budoucnosti, potřebujete budoucí čas.

K vytvoření tohoto času potřebujete pomocné sloveso "werden" v přítomném čase a významové sloveso v infinitivu:

První budoucí čas: werden (přítomný čas) + infinitiv		
osoba	pomocné sloveso	Infinitiv
ich	werde	gehen
du	wirst	
er/sie/es	wird	
wir	werden	
ihr	werdet	
sie	werden	

Druhý budoucí čas (dokonavá budoucnost):

Pomocí dokonavého budoucího času můžete popsat něco, co bude dokončeno v budoucnosti.

Tento tvoříte pomocí tvaru slovesa "werden" v přítomném čase, významového slovesa v přičestí minulém a infinitivu sloves "sein" a "haben".

Druhý budoucí čas: werden (přítomný čas) + přičestí II + pomocné sloveso (infinitiv)			
osoba	pomocné sloveso	přičestí II	Infinitiv
ich	werde	gegangen	sein
du	wirst		
er/sie/es	wird		
wir	werden		
ihr	werdet		
sie	werden		

Imperativ (rozkazovací způsob):

V němčině se imperativ používá k formulování příkazů, pokynů nebo žádostí.

Existují dvě formy rozkazovacího způsobu:

V jednotném čísle se oslovuje osoba: koncovka slovesa se vypouští a osobní zájmeno se vynechává:

💬 Příklad:

Du gehst in die Arbei. → Geh in die Arbeit!

Ty jdeš do práce. → Jdi do práce!

V množném čísle tak oslovíte více osob: osobní zájmeno se vynechává, koncovka slovesa zůstává stejná.

💬 Příklad:

Ihr geht in die Arbeit. → Geht in die Arbeit!

Vy jdete do práce. → Jděte do práce!

Konjunktiv/slovesný způsob:

Konjunktiv I:

Konjunktiv I používáte k vyjádření pravděpodobnosti a v ustálených výrazech.

Konjunktiv I: slovesný kmen + koncovka podmětu		
osoba	koncovka	Konjunktiv I
ich	-e	laufe
du	-est	laufest
er/sie/es	-e	laufe
wir	-en	laufen
ihr	-et	laufet
sie	-en	laufen

Konjunktiv II:/ podmiňovací způsob

Konjunktiv II budete potřebovat mnohem častěji než konjunktiv I.

Konkrétně vždy, když ...

- ... formulujete přání nebo naděje.
- ... vznášíte nereálné požadavky.
- ... chcete slušně požádat nebo požádat o něco.
- ... chcete formulovat radu nebo návrh.
- ... chcete porovnat něco s konstrukcí "jako by".

Pokud chcete správně tvořit konjunktiv, musíte v přítomném čase rozlišovat mezi pravidelnými a nepravidelnými slovesy:

Konjunktiv II pravidelných sloves: tvar "würde" + významové sloveso v infinitivu		
osoba	würde (konj. od slova „werde“)	významové sloveso
ich	würde	laufen
du	würdest	laufen
er/sie/es	würde	laufen
wir	würden	laufen
ihr	würdet	laufen
sie	würden	laufen

Co byste měli vědět o zájmenech:

Konjunktiv II nepravidelných sloves: slovesný tvar v minulém čase + koncovka konjunktivu		
osoba	koncovka	konjunktiv II „sollen“
ich	-e	sollte
du	-(e)st	solltest
er/sie/es	-e	sollte
wir	-en	sollten
ihr	-(e)t	solltet
sie	-en	sollten

Malý lexikon gramatických výrazů:

zájmena : die Pronomen
 osobní zájmena : die Personalpronomen
 přivlastňovací zájmena : die Possessivpronomen
 zvrtná zájmena : die Reflexivpronomen
 tázací zájmena : die Fragepronomen, die Interrogativpronomen
 vztažná zájmena : die Relativpronomen

Chcete použít konjunktiv II **v minulém čase**?

Chcete použít konjunktiv II v minulém čase?

Pak použijte tvar "haben" nebo "sein" v konjunktivu II a minulé příčestí významového slovesa.

 Příklad:

ich hätte gelacht, ich wäre gegangen, ...

Zájmena se v němčině skloňují.

To znamená, že je musíte přizpůsobit různým gramatickým

- pád (Fall)
- číslo (Zahl)
- rod (Geschlecht)

Ich/já, du/ty, er/on sie/ona, es/ono ... - osobní zájmena:

Opakováním se podstatných jmen se můžete vyhnout pomocí osobních zájmen.

Těmito zájmeny můžete označovat sebe nebo ostatní.

Tvary osobních zájmen				
	Nominativ	Genitiv	Dativ	Akkusativ
1.osoba č.j.	ich	meiner	mir	mich
2.osoba č.j.	du	deiner	dir	dich
3.osoba č.j.	er/sie/es	seiner/ihrer/ seiner	ihm/ihr/ihm	ihn/sie/es
1.osoba č.mn.	wir	unser	uns	uns
2.osoba č.mn.	ihr	euer	euch	euch
3. osoba č.mn.	sie	ihrer	ihnen	sie

Mein/můj, dein/tvůj, sein/jeho nebo její... - přivlastňovací zájmena:

Přivlastňovací zájmeno se také nazývá posesivní zájmeno.

Označuje vlastníka věci. I toto zájmeno je třeba skloňovat:

Tvary přivlastňovacích zájmen					
		Nominativ 1.pád	Genitiv 2.pád	Dativ 3. pád	Akkusativ 4. pád
1.osoba č.j.	mužský	mein	meines	meinem	meinen
	ženský	meine	meiner	meiner	meine
	střední	mein	meines	meinem	mein
	množné č.	meine	meiner	meinen	meine
2.osoba č.j.	mužský	dein	deines	deinem	deinen
3.osoba č.j.	er-on es*-ono	sein	seines	seinem	seinen
	sie*-ona	ihr	ihres	ihrem	ihren
1.osoba č.mn.	mužský	unser	unseres	unserem	unseren
2.osoba č.mn.	mužský	euer	eures	eurem	euren
3. osoba č.mn.	mužský	ihr	ihres	ihrem	ihren

*Osobní zájmeno

V této tabulce naleznete všechny tvary skloňování pro první osobu.

Tvary pro ostatní osoby jsou zobrazeny také v tabulce.

🗨️ Příklad:

2.osoba jednotného čísla, 1.pádu rodu ženského:
deine – tvoje

Zvratné zájmeno:

Zvratné zájmeno se používá k označení podmětu ve větě.

🗨️ Příklad:

Der Koch wäscht **sich** die Hände. – Kuchař **si** myje ruce.

Tvary zvratného zájmena jsou téměř totožné s tvary osobních zájmen.

Pouze ve 3.osobě jednotného čísla a 3.osobě množného čísla používejte zájmeno "sich".

Zájmeno "sich" nerozlišuje klasické skloňovací kategorie, jako je rod nebo číslo a používá se pouze ve 3. a 4.pádu.

Tázací zájmena:

Tázací zájmena uvozují otázku.

Nahrazují podstatné jméno, na které se ptáme. Zájmena "wer" a "was" se skloňují.

Totéž platí i pro slovo "welcher".

Zde mění slovo tvar podle mužského, ženského a středního rodu j.č a mn.č.

Co byste měli vědět o záporu v němčině:

 Malý lexikon gramatických výrazů:
slovosled : die Satzstellung, die Folge von Wörtern im Satz

Skloňování německých tázacích zájmen						
	wer (kdo)	was (co)	welcher (který)			
			mužský	ženský	střední	množné číslo
1.pád.	wer	was	welcher	welche	welches	welche
2.pád.	wessen	was	welches	welches	welcher	welcher
3.pád.	wem	was	welchem	welchem	welcher	welchen
4.pád.	wen	wessen	welchen	welches	welche	welche

Vztažná zájmena:

Pomocí vztažných zájmen můžete odkazovat na něco, co již bylo řečeno.
Tímto způsobem se lze vyhnout opakování.

Skloňování německých vztažných zájmen				
	mužský	ženský	střední	množné číslo
1.pád.	der	die	das	die
2.pád.	dessen	deren	dessen	deren
3.pád.	dem	der	dem	denen
4.pád.	den	die	das	die

Zápor u německých vět:

Pokud chcete vyjádřit zápor v německé větě, potřebujete slovo "nicht".

Toto uveďte na konci věty.

 Pozor: pokud se sloveso ve větě skládá ze dvou částí, je "nicht" na předposledním místě, tj. před druhou částí slovesa:

 Příklad:

Bei Vollmond schlafe ich nicht. (Při úplňku nespím.)

Bei Vollmond kann ich nicht einschlafen. (Při úplňku nemohu usnout.)

Zápor podstatného jména

Zápor podstatných jmen s určitým členem:

Pokud je před podstatným jménem, které má být v záporu, určitý člen, potřebujete pomocné slovo "nicht".

Umístěte jej před určitý člen:

☰ Příklad:

Ist das der Richter, der dich verurteilt hat? – Nein, das ist nicht der Richter.

(Je to soudce, který tě obvinil? - Ne, to není on/ ne, to není ten soudce.)

Zápor podstatných jmen s neurčitými členy

Pro zápor podstatných jmen s neurčitými členy má němčina záporné členy.

Ty se skloňují takto:

Přehled: záporu v němčině				
	mužský	ženský	střední	množné číslo
1.pád	kein	keine	kein	keine
2.pád	keines	keiner	keines	keiner
3.pád	keinem	keiner	keinem	keinen
4.pád	keinen	keiner	kein	keine

Pozor na dvojí zápor: pokud v němčině použijete záporný výrok dvakrát, stává se z něj tvrzení!

☰ Příklad:

Sie hat kein Interesse daran, an der Verlosung nicht teilzunehmen.

→ Sie hat Interesse daran, an der Verlosung teilzunehmen.

(Ona nemá zájem se tomboly nezúčastnit. → Ona má zájem o účast v tombole.)

